

МОЛИТОВНИК ПОВЕРНУВСЯ ДО ЦЕРКВИ... ЧЕРЕЗ ПІВТОРА СТОЛІТТЯ

Добрятинська церква, як одна з найдавніших на українських теренах (про час заснування її свідчать 400-літні козацькі хрести), у минулих віках була вельми багатою на книжковий фонд. Приміром, тут на кінець XIX століття налічувалося майже півтисячі церковних книг. Втім, майже всі вони розгубилися у часі. Щоправда, один із фоліантів (до того ж, з імператорською печаткою) зберігся. На пожовклих сторінках каліграфічним почерком рядок за рядком виведені прізвища та імена тих, хто брав у церкві шлюб майже двісті років тому.

Прикметно, що до цієї унікальної історичної реліквії недавно додалася ще одна – Молитовник, випущений у 1856 році (на фото). Надрукований він старослов'янською мовою. Найімовірніше, місцем видання книги стала друкарня Почаївської лаври, а до Добрятина книга потрапила від управління Волинської єпархії, яке здійснювало у той час замовлення на книги для храмів.

Як зазначає активний дослідник історії, голова Добрятинської сільської ради Степан Лозовий, вищезгаданий екземпляр Молитовника спізнав на собі не тільки віковий тягар, але й реальну загрозу – пожежу. Її сліди позначені на нижній частині книги. На щастя, вогонь обпалив лише невеличку частину сторінок, не зачепивши тексту. І це можна сповна вважати своєрідним дивом. Адже навіть від найменшої іскорки висушений за сто п'ятдесят років папір міг швидко спалахнути. А тут – лише витлів...

Чи потерпів Молитовник, зберігаючись у храмі? Відповідь тут радше негативна, адже за всю відому його історію, у ньому не зафіксовано жодного подібного катаклізму. Швидше всього, вогонь доторкнувся до церковної книги, коли вона «подорожувала» по приватних оселях.

Із часом шлях Молитовника проліг до базару, де книга два десятиліття тому потрапила у поле зору жителя селища Млинів Володимира Гулича. «Передусім мене зацікавив напис на книзі, - розповідає Володимир Йосипович, - який гласив, що Молитовник колись належав Добрятинській Свято-Покровській церкві. Значилося також ім'я священника, який користувався книжним текстом. Тривалий час книга зберігалася у домашній колекції, а потім перемогло усвідомлення того, що Молитовник повинен повернутися на своє попереднє місце – у Добрятинську церкву. Там вона потрібніша, до того ж, це частинка тамтешньої історії. А мені, у свою чергу, приємно, що подарунок вельми розрадив душу добрятинцям, що він слугуватиме їм як духовна та історична реліквія».

Наразі книга знову зайняла своє почесне місце у храмі. Водночас до Добрятина повернулася частинка його історії.

Євген МЛИН.